

[Ole Bjørn Kraft.]

Mulighed for, at Fjenden kan sætte sit Angreb ind, uden at vi har nogen Chance for eller Mulighed for at yde en væbnet Modstand. Hvad enten Fjenden kommer til Søs, over Landegrænsen eller fra Luften, saa vil der nu overalt her i Landet, naar denne Ordning er gennemført, være væbnede Mænd til Raadighed, som kan give Udtryk for vort Folks Kærlighed til Hjem og Jord og Fædreland og for vor Vilje til at hævde vor Friheds Ret. Og her er der særlig et Omraade, hvor det vil være af overordentlig Betydning, at et Hjemmeværn hurtigt organiseres, og at der bliver truffet særlige Forsvarsforanstaltninger — jeg gaar ud fra, at den højtærede Forsvarsminister er enig med mig —, og det er vedrørende vore Flyvepladser. Hjemmeværnet vil, naar det er organiseret, kunne befri den regulære Hær, Flaade og Luftforsvaret for Opgaver, som dette Forsvar ellers maatte afse Styrker til, som det meget vanskeligt kunde undvære, og det vil i meget høj Grad kunne øge Forsvarets Slagkraft, dets Bevægelighed, dets Mulighed for at undgaa at faa sine Styrker splittet. Det vil sammen med den regulære Forsvarsmagts Styrker kunne sættes ind der, hvor det viser sig afgørende, at det sættes ind, og derfor vil det være urigtigt at undervurdere den Betydning, et Forsvar som Hjemmeværnet har.

Maa jeg lige sige et Par Ord om selve Navnet. Man har fra forskellig Side sagt, at man syntes ikke om dette Navn, man skulde hellere kalde dem Lokalforsvarstropper eller noget i den Retning. Jeg vil meget advare derimod. Navnet Hjemmeværn har en overordentlig god Klang og giver Udtryk for det, som Hjemmeværnet netop skal være, nemlig den danske Borgers Forsvar for Hjem og Arne paa det Sted, hvor han lever, og ved at beholde Betegnelsen Hjemmeværn fastholder vi ogsaa den nordiske Betegnelse for Styrker af den Karakter. Jeg maa maaske i denne Forbindelse som et Eksempel nævne, at Winston Churchill under Krigen ændrede den engelske Betegnelse „Territorialtropper“ just til Ordet „Hjemmeværn“, og minde om, hvad det betød under den Kamp, som paagik omkring England. Hjemmeværnet gav, ringere udrustet som det var, ringere udrustet end vore Modstandsgrupper er i Øjeblikket, alligevel Befolkningen en Følelse af, at den engelske Ø skulde forsvares, og senere, da det var blevet opbygget, muliggjorde det, at England kunde sende regulære Troppestykker ud i Kampen for Frihedens og Demokratiets store Sag ude i Verden.

Med dette Forslags Fremsættelse har Regeringen taget Stilling til et bestemt Princip, nemlig om Hjemmeværnet skal være frivilligt eller obligatorisk. Man har valgt den Stilling, at det skal være obligatorisk med Adgang for frivillige til at melde sig. Jeg er ganske enig med Regeringen i dette Synspunkt. Fra første Dag, hvor denne Sag blev diskuteret, har jeg været Tilhænger af, at Hjemmeværnet skulde være obligatorisk, naturligvis med Adgang for frivillige, fordi det er den eneste Maade, hvorpaa man kan opnaa den afgørende nødvendige Sikkerhed for, at de Styrker, som Forsvarets Ledelse maa regne med, ogsaa virkelig vil være til Stede i det afgørende Øjeblik.

Om Enkeltheder i Lovforslaget vil der blive rig Lejlighed til at diskutere baade i Kommission og Udvalg. Det er blevet hastigt fremsat. Ingen vil vist bebrejde Regeringen, hvis det under Sagens Behandling skulde vise sig, at et eller andet maatte ændres i dette Forslag. Men jeg vil gerne sige, at jeg tror, at Forslaget, saaledes som det foreligger for os, er et overordentlig værdifuldt Forhandlingsgrundlag, som i Hovedsagen sikkert vil være i Stand til at vinde den fornødne Tilslutning, og jeg vil gerne udtale min Anerkendelse af det Arbejde, som her er gjort.

Et stort Problem vil vi komme til at drøfte, og det er Spørgsmaalet om den civile Kommitterede. Om dette vil jeg gerne i Dag sige dette, at det er i Princippet af den allerstørste Betydning, at der bliver den nøjeste Forbindelse mellem Hjemmeværnet og det civile Liv. Hjemmeværnets Mænd og Kvinder maa være i nøjeste Kontakt med den Egn og den Kommune, hvor de skal gøre deres Indsats. Der maa skabes et Sammenspil mellem Civilforsvaret og Hjemmeværnet. De skal gensidig hjælpe og støtte hinanden: Brandvæsen, Politi, Sygehuse, det civile Luftforsvar, Hjemmeværn og meget andet maa gaa op i en større Enhed, et stort Sammenspil, thi alene derved kan vi under den totale Krig, man nu er naaet til, have Haab om, at vi i den Tid, der gives os, kan løse de Opgaver, der vil blive lagt paa os. Det er nødvendigt, at dette Sammenspil etableres paa saa bredt og godt et Grundlag som muligt, og det er derfor helt rigtigt, at der maa i Hjemmeværnet være et civilt Moment, alene af den Grund, at med den allerbedste Vilje vil det militære Element paa mange Maader, paa Grund af sin Tradition og paa Grund af de Opgaver, som et Militærvæsen ellers løser, være vanskeligt stillet under Forhandlin-